

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 288/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. G.	jak w pkt 1-3 aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Wspólne dla wszystkich czynów są fakty na podstawie których można odtworzyć cel i charakter działalności oskarżonego oraz warunki w jakich podejmował poszczególne decyzje.</p> <p>Stan faktyczny w sprawie nie był przedmiotem sporu stron.</p> <p>Oskarżony objąwszy w marcu 2010r funkcję prezesa zarządu spółki Przedsiębiorstwo (...). (...) S.A - podmiotu już od 2009r znajdującego się w stanie faktycznej upadłości podejmował w ramach planu naprawczego decyzje o zawieraniu umów - w tym trzech umów dotyczących transakcji będących przedmiotem aktu oskarżenia w celu dokapitalizowania spółki i odzyskania płynności finansowej, działając przy tym w warunkach konfliktu z poprzednim kierownictwem spółki.</p>	<p>opinia biegłego ze sprawy X Gzd 11/12</p>	<p>(...)- (...)</p>	
<p>zeznania J. K.</p>	<p>(...)- (...), (...)- (...)</p>		
<p>zeznania R. S.</p>	<p>2024-2025, (...)- (...)</p>		
<p>zeznania H. D.</p>	<p>(...)- (...), (...), (...), (...)- (...)</p>		
<p>zeznania J. G.</p>	<p>(...)-9270, (...)- (...)</p>		
<p>zeznania E. T.</p>	<p>5500, (...)</p>		

zeznania B. Z.	(...)- (...), (...)		
zeznania A. G.	(...)- (...), (...)		
zeznania T. J.	(...)- (...)		
opinia biegłej A. M.	(...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)		
zeznania pozostałych 203 świadków wskazanych w akcie oskarżenia			
dokumenty wymienione w kolejnych 244 punktach aktu oskarżenia			
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	zeznania T. J.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.	
zeznania A. G.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.		
zeznania B. Z.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.		
zeznania E. T.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.		
zeznania H. D.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.		
zeznania J. K.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane		

	przez żadną ze stron postępowania.	
zeznania J. G.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w zakresie faktów. Zawierają też oceny działania oskarżonego jako następnego po świadku prezesa zarządu skonfliktowanego ze świadkiem i jako osobisty pogląd świadka i jego interpretacja rzeczywistości są obojętne dla Sądu.	
zeznania R. S.	spójne, logiczne i nie pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym oraz nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.	
opinia biegłego ze sprawy X Gzd 11/12	aczkolwiek wydana na potrzeby innej sprawy jednakże dotycząca okoliczności związanej z niniejszym postępowaniem i jako jasna, spójna i potwierdzona też treścią opinii biegłej powołanej do wydania opinii w niniejszej sprawie stanowi wartościowy materiał dowodowy	
opinia biegłej A. M.	obszerna spójna i zawierająca szczegółowe wskazania ograniczeń biegłego wynikających z niekompletności dokumentów oraz uzupełniona pisemnie	

	i dwukrotnie do protokołu rozprawy, nie kwestionowana przez strony procesowe.		
zeznania pozostałych 203 świadków wskazanych w akcie oskarżenia	zeznania tych osób mające zdecydowanie mniejsze znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego i marginalne w zakresie ustalenia odpowiedzialności karnej oskarżonego nie zawierają w ocenie sądu treści mogących je zdyskwalifikować jako materiał dowodowy. Także żadna ze stron nie podnosiła wątpliwości co do ich treści.		
dokumenty wymienione w kolejnych 244 punktach aktu oskarżenia	z uwagi na wiarygodne źródła tak pochodzenia jak i pozyskania dla postępowania oraz brak zastrzeżeń stron procesowych co ich treści uznane zostały za wiarygodne.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	1	M. G.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Przechodząc do przedstawienia powodów uniewinnienia oskarżonego od wszystkich stawianych mu zarzutów należy zaznaczyć, że w toku procesu żadna ze stron nie kwestionowała stanu faktycznego ustalonego przez oskarżyciela publicznego i dlatego Sąd uznał ustalenia prokuratora w zakresie zaistnienia faktów dotyczących tego jakie funkcje pełnił oskarżony, jakie decyzje podejmował, jakie i z kim zawarto umowy, jakie i wobec kogo spółka miała wierzytelności i jakimi orzeczeniami zostały one potwierdzone za niesporne a przez to nie wymagające szerszego omówienia.</p> <p>Na wstępie Sąd wskazuje na dwa aspekty sprawy, które dotyczyć będą poszczególnych zarzutów. Pierwszym jest kwestia upadłości. Ma ona kluczowe znaczenie w przypadku zarzutów z art 300§1 i 302§1 kk mających zastosowanie do sytuacji oskarżonego znajdującego się w stanie zagrożenia upadłością lub</p>			

niewypłacalnością. Sąd stoi na stanowisku, iż występują dwa rozdzielne stany: stan zagrożenia upadłością lub niewypłacalnością oraz stan upadłości lub niewypłacalności. Upadłość lub niewypłacalność nie są tożsame z faktem ogłoszenia upadłości w drodze przewidzianego przez ustawę postępowania przed właściwym sądem. Ogłoszenie upadłości nie kreuje tego stanu, a jedynie urzędowo i publicznie stwierdza jego zaistnienie powodując rozmaite skutki prawne od daty tego stwierdzenia. Stan upadłości lub niewypłacalności jest faktem z dziedziny ekonomicznej i realizuje się w chwili stwierdzenia, że dany podmiot zaprzestał realizowania swoich zobowiązań lub kiedy zobowiązania danego podmiotu osiągną stan wyższy niż jego aktywa. W realiach niniejszej sprawy oskarżonemu postawiono zarzuty obejmujące okres od 2011r do 2014 r. Jak zaś wynika z opinii powołanego przez Sąd biegłego A. M. stan faktycznej upadłości spółki datował się od 2009r (k- 12612) Jest też zgodne z opinią biegłego w innej sprawie dotyczącej oskarżonego, który badał jednak tą samą okoliczność

i wskazał, (k- 12074) że warunki faktycznej upadłości spółki (...) zaistniały odpowiednia w 2007 i 2009r. Tak więc w okresie jaki obejmują zarzuty postawione oskarżonemu to podmiot którym kierował nie znajdował się w stanie grożącej upadłości lub niewypłacalności lecz był niewypłacalny i upadły w sensie ekonomicznym na gruncie przepisów prawa upadłościowego (art 11).

Drugą kwestią jest samo działanie oskarżonego podejmującego decyzje o transakcjach jakie stały się podstawą do postawienia mu zarzutów, a dokładnie jego cel. Jak wynika z opinii biegłej złożonej do protokołu dwukrotnie nie można odnaleźć dokumentu będącego planem restrukturyzacyjnym aczkolwiek badając akta sprawy gospodarczej biegła natknęła się na informacje o jego istnieniu wynikające z relacji świadków. Także świadkowie przesłuchiwani w niniejszej sprawie w szczególności świadek K. Z. mówili o istnieniu tego planu. Świadek wskazana miała go nawet opracowywać i relacjonowała jego założenia. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że okoliczność istnienia planu naprawczego i jego

założeń jest wątpliwością jakiej nie da się usunąć i należy przeto rozstrzygnąć ją na korzyść oskarżonego to znaczy uznać, że taki plan istniał. Biegła wskazała także (k-12660), że działania jakie oskarżony podejmował (których dotyczyły zarzuty) były poprawne w sensie wiedzy teoretycznej, a ogólna koncepcja podwyższenia kapitału spółki była poprawna w sytuacji w jakiej spółka się znajdowała.

Przechodząc do omówienia poszczególnych zarzutów należy wskazać, że:

Jak idzie o zarzut z pkt I to aby uznać, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu trzeba by przyjąć istnienie ustawowych przesłanek odpowiedzialności karnej opisanych w art 300§1 kk to jest tego, że spółka (...) była w stanie grożącej niewypłacalności, tego że oskarżony wskazaną nieruchomości obciążył oraz tego że wydzierżawienie nieruchomości udaremniło egzekucję roszczeń wierzycieli spółki z tej nieruchomości.

Szanując stanowisko oskarżyciela publicznego Sąd uznał, że nie wystąpiła żadna z tych przesłanek. Po pierwsze czynu tego można

dopuszczyć się tylko gdy występuje stan zagrożenia niewypłacalnością lub upadłością. Jak zaś wskazano powyżej spółka kierowana przez oskarżonego co najmniej od 2009r była podmiotem faktycznie niewypłacalnym i upadłym. Przepis art 300§1 kk już z tego powodu nie ma do oskarżonego zastosowania. Po drugie dzierżawa nieruchomości nie stanowi jej obciążenia. Nie pomniejsza jej wartości rynkowej, nie ogranicza prawa właściciela do jej sprzedaży, nie wiąże jej z żadnym istniejącym zobowiązaniem (jak np. hipoteka), nie generuje dla właściciela kosztów, a przeciwnie - przynosi dochód. To czy umowa dzierżawy jest w danych warunkach korzystna bardziej lub mniej dla właściciela jest z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego obojętna. Po trzecie dzierżawa nieruchomości nie udaremnia przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości. Nieruchomość pozostaje własnością tego samego podmiotu, wchodzi w skład jego majątku i jako taka może zostać zajęta i zlicytowana przez komornika. Nie są sądowni znane przesłanki uniemożliwiające egzekucję z

wydzierżawionej nieruchomości.

Reasumując, nieruchomość, o której mowa w zarzucie I nie należała do podmiotu znajdującego się w stanie zagrażającej niewypłacalności, nie została obciążona a jej dzierżawa nie mogła udaremnić egzekucji roszczeń wierzycieli. Sąd początkowo rozważał zastosowanie przepisu art 300§2 kk lecz i w tym przypadku nie występowałoby udaremnienie zaspokojenia wierzycieli ani też nie zachodziłoby obciążenie składnika majątku.

Z powyższych powodów oskarżonego należało uniewinnić od dokonania czynu z pkt I

Co do zarzutu z pkt II to podstawą uniewinnienia oskarżonego od dokonania tego czynu jest odmienny niż oskarżyciela pogląd Sądu na cel działania oskarżonego. Jak wynika bowiem wprost z treści przepisu art 300§2 kk sprawca działać musi w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądu. To zaś budzi wątpliwość w świetle opinii biegłej, o której mowa była wcześniej. Oskarżony jak wskazano w treści opinii co do zasady działał zgodnie z akademickimi wzorcami postępowania w sytuacji głębokiego

kryzysu ekonomicznego firmy czyli podwyższał jej kapitał poprzez kolejne transakcje. Przy braku możliwości wykluczenia, że istniał plan naprawczy w sensie konkretnego dokumentu a nie wyłącznie koncepcji należało uznać, iż nie można obronić tezy jakoby działanie oskarżonego nie wpływało z założeń tego planu i nie było jego realizacją. Skoro zaś tak, to stawianie tezy, że oskarżony działał w innym celu to jest udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych jest nietrafne. Przy tym bowiem przestępstwie zachowania sprawcze mają jasno zdefiniowany cel i podejmowane są wyłącznie w ramach jego realizacji. Sąd uznał zatem, że oskarżony nie po to dokonał przedmiotowej transakcji aby udaremnienie wykonanie wskazanych w akcie oskarżenia orzeczeń ale aby poprawić funkcjonowanie kierowanej przez siebie spółki w sensie ekonomicznym, co było zasadniczo poprawne według wskazań wiedzy naukowej. Sąd dostrzega jeszcze jeden argument, poza opinią biegłej, na poparcie swojego poglądu. Gdyby przyjąć bowiem pogląd odmienny i uznać, że intencją oskarżonego było udaremnienie wykonania wskazanych 144 orzeczeń to trzeba by przyjąć, że bez

działania oskarżonego owe orzeczenia miałyby szansę realizacji. To akurat byłoby tezą skrajnie ryzykowną. Wartość bowiem roszczeń objętych wskazanymi orzeczeniami wynosi 15 983 239,77 zł. Czy zatem oskarżony jako logicznie rozumujący człowiek mógłby liczyć na to, że zatrzymując w majątku spółki udziały o wartości 240 tysięcy wpłynie w jakikolwiek dostrzegalny sposób na możliwość egzekucji prawie szesnastomilionowych roszczeń? Odwrotna hipoteza, że oskarżony zbywając udziały za 240 000 zł miał nadzieję na udaremnienie egzekucji prawie 16 000 000 zł też nie mieści się w porządku logicznego myślenia. Również i dlatego Sąd uznał, że oskarżony nie działał w celu udaremnienia wykonania orzeczeń dotyczących kierowanej przez niego spółki.

Wobec powyższego oskarżony został uniewinniony także od zarzutu z pkt II.

Oдноśnie czynu z pkt III aktu oskarżenia, to zachowują swoją aktualność wywody przedstawione powyżej. Kwalifikacja z art 302§1 kk wymaga dla uznania oskarżonego winnym zarzucanego czynu przyjęcia, że

kierowany przez niego podmiot znajdował się w stanie grożącej niewypłacalności lub upadłości. Jak omówiono to już wyżej taki stan istniał w spółce ale na długo przed datą czynu i także długo przed datą czynu przeszedł w stan upadłości i niewypłacalności. Spółka (...) nie była w dacie czynu w takiej sytuacji jaką przewiduje przepis a zatem nie znajduje on zastosowania w realiach niniejszej sprawy. Z kolei kwalifikacja z art 300§ 2 kk wymaga tego aby oskarżony działał w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądu. Tu pozostają aktualne poglądy Sądu dotyczące celu działania oskarżonego przedstawione powyżej. W ocenie Sądu także i w tym wypadku nie można przyjąć aby celem działania oskarżonego było udaremnienie wykonania orzeczeń sądów. Wynika to zarówno z przywoływanych uwag biegłej odnośnie celowości działania oskarżonego jak i porównania kwot pozostałych należności z sumą uzyskaną ze sprzedaży udziałów podobnie jak w przypadku czynu z pkt II.

Mając powyższe na uwadze należało oskarżonego uniewinnić także od tego zarzutu.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

1	wobec uniewinnienia oskarżonego od całości zarzutów koszty procesu ponosi Skarb Państwa.	
1.Podpis		